

Név: [Szöveg beírásához kattintson vagy koppintson ide.\)](#)

Neptun kód: [Szöveg beírásához kattintson vagy koppintson ide.\)](#)

Töltse ki ezt a feladatlapot magyarul vagy angolul, és mentse el a fájlt. A fájl neve kezdődjön a saját nevével. Minden munka legyen ebben az egy fájlban.

A kitöltött dolgozatot ezen a linken lehet feltölteni:

<https://www.dropbox.com/request/aAt8Krs5qCtopoAAKhXB>

1. feladat: Kényszerbetegség (60/100 pont)

Adatfile: [OCD.csv](#)

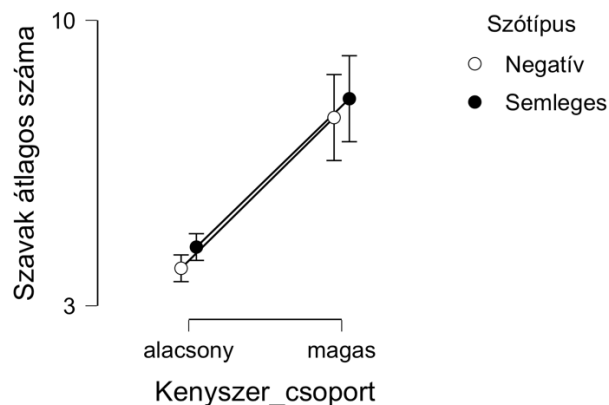
Fradkin et al (2018) a kényszerbetegségre való hajlandóság és a gondolatok feletti kontroll összefüggéseit vizsgálta. Egy kérdőív segítségével két csoportra osztották a kísérleti személyeket: egy magas kényszerességi tüneteket és egy alacsony kényszerességi tüneteket mutató csoportra. Mindkét csoportnak azt mondták, hogy ember számára hallhatatlan, negatív (pl. halál) és semleges (pl. asztal) szavakat fognak különleges módszerrel sugallni nekik fejhallgatón, és amint érzékelik a negatív vagy a semleges szót, meg kell nyomniuk a megfelelő gombot. A fejhallgatón valójában zajt játszottak, szavakat nem sugalltak. Azt mérték, hogy a kísérleti személyek hányszor vélik hallani az állítólagos negatív illetve semleges szót. Végezze el az elemzést, és jelentse az eredményeket.

Fradkin et al (2018) a kényszerbetegségre való hajlandóság és a gondolatok feletti kontroll összefüggéseit vizsgálta. Egy kérdőív segítségével két csoportra osztották a kísérleti személyeket: egy magas kényszerességi tüneteket (N = 26) és egy alacsony kényszerességi tüneteket (N = 25) mutató csoportra. Mindkét csoportnak azt mondták, hogy ember számára hallhatatlan, negatív (pl. halál) és semleges (pl. asztal) szavakat fognak különleges módszerrel sugallni nekik fejhallgatón, és amint érzékelik a negatív vagy a semleges szót, meg kell nyomniuk a megfelelő gombot. A fejhallgatón valójában zajt játszottak, szavakat nem sugalltak.

Egy 2 x 2 ANOVA (csoport: független mintás faktor x szótípus: ismételt méréses faktor) szignifikáns különbséget mutatott a két csoport között ($F(1; 49) = 99,54; p < ,001$), míg a szótípusnak nem volt szignifikáns hatása, és a két faktor interakciója sem volt szignifikáns. Amint az 1. ábra mutatja, a szignifikáns csoporthatás annak köszönhető, hogy a több kényszerességi tünetet mutató csoport több semleges (M = 8,08; SD = 1,96) és negatív érzelmi

töltetű ($M = 7,61$; $SD = 2,90$) szót vélt hallani, mint a kevesebb kényszerességi tünetet mutató csoport (rende $M = 4,44$; $SD = 1,00$ és $M = 3,92$; $SD = 1,00$). A csoport hatása igen jelentős ($\text{Eta}^2 = 0,67$).

Az eredmények tehát arra utalnak, hogy a kényszerbetegségre hajlamos egyének számára nehézséget okozhat a saját gondolataik megkülönböztetése a kívülről érkező hatásoktól akár semleges, akár negatív érzelmi töltetű gondolatokról van szó.

1. ábra. Hallani vélt negatív és semleges érzelmi töltetű szavak átlagos száma az alacsony kényszerességi tüneteket és a magas kényszerességi tüneteket mutató csoportban

2. feladatcsoport: Közösségi média (40/100 pont)

Adatfile: [socialMedia.csv](#)

Heffer et al (2018) azt vizsgálta, hogy fiatalok körében a közösségi média használata belyósolja-e a **későbbi** depressziós tüneteket. Egy éven át figyelték fiatalok közösségi médiahasználatát, és a megfigyelések alapján két kategóriába sorolták őket: gyakori közösségi média használók és ritka közösségi média használók. Egy évvel később egy kérdőívvel lemérték, hogy vannak-e a fiataloknak depressziós tüneteik (igen/nem). Végezze el az elemzést, és jelentse az eredményeket.

Heffer et al (2018) azt vizsgálta, hogy fiatalok körében a közösségi média használata belyósolja-e a későbbi depressziós tüneteket. Egy éven át figyelték 1730 fiatal közösségi médiahasználatát, és a megfigyelések alapján két kategóriába sorolták őket: gyakori közösségi média használók (N = 1090) és ritka közösségi média használók (N = 640). Egy évvel később egy kérdőívvel lemérték, hogy vannak-e a fiataloknak depressziós tüneteik (igen/nem).

Az eredmények szerint a közösségi médiát gyakran használó fiatalok 10,37 százaléka, a közösségi médiát ritkán használóknak pedig a 8,28 százaléka mutatott depressziós tüneteket egy évvel később. A Khi négyzet függetlenségi próba nem talált szignifikáns összefüggést a közösségi médiahasználat gyakorisága és a depresszió későbbi kialakulása között ($\text{Khi}^2(1) = 2,02$; $p = 0,16$) és a hatásméret is rendkívül alacsony volt (Cramer V = 0,03).

Ebből arra következtethetünk hogy a jól ismert korrelációra a közösségi médiahasználat és a depresszió között nem az a magyarázat, hogy a közösségi médiahasználat okozza a depressziót.